

- 4) інтеграція з існуючими системами та інфраструктурою;
- 5) управління змінами та культура організації;
- 6) ризики кібербезпеки та конфіденційності даних;
- 7) недостатнє стратегічне планування;
- 8) управління ризиками та невизначеністю;
- 9) труднощі в моніторингу та оцінці ефективності.

Ці виклики вимагають ретельного планування, залучення фахівців, підтримки з боку керівництва та ефективного управління проектами цифрової трансформації в академічних установах.

Висновки. Проектний підхід є оптимальним для управління процесом цифрової трансформації, оскільки дозволяє чітко визначити етапи, ресурси та ключові показники успішності. Використання методологій управління проектами, таких як Agile чи Waterfall, допомагає керувати ризиками, моніторити прогрес та своєчасно коригувати дії.

Успішна реалізація проектів цифрової трансформації не тільки оптимізує внутрішні процеси установи, але й відкриває нові можливості для інновацій та співпраці з іншими інституціями. Впровадження цифрових технологій сприятиме створенню сучасного освітнього середовища, орієнтованого на індивідуальні потреби студентів та науковців, та зміцнить репутацію установи як інноваційного лідера.

Дейкун М.П.,

кандидат медичних наук, професор

Мехед О.Б.,

доктор педагогічних наук, професор,

Національний університет «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка

НАПРЯМИ ЗАСТОСУВАННЯ ПРОЄКТНОГО ПІДХОДУ В ГАЛУЗІ ГРОМАДСЬКОГО ЗДОРОВ'Я ТА БІОЛОГІЇ

Розвиток медичної та біологічної сфери є ключовим показником сталого розвитку держави. Без належної системи охорони здоров'я за забезпечення

питань біобезпеки інші галузі не можуть функціонувати на повну потужність. Якщо немає ефективної протидії епідеміям та захисту населення від захворювань, пріоритетом для людей залишатиметься збереження власного здоров'я, що відсуває на задній план інші потреби [4].

Актуальність дослідження напрямів застосування проєктного підходу в галузі громадського здоров'я та біології зумовлена сучасними викликами, що постають перед суспільством. Пандемії, екологічні катастрофи та зростаюча потреба в поліпшенні якості медичних послуг вимагають інноваційних рішень та комплексного підходу до їх вирішення [7]. Проєктний підхід дозволяє ефективніше планувати, координувати та впроваджувати ініціативи, спрямовані на зміцнення здоров'я населення та розвиток біологічних досліджень [1]. Застосування таких методів сприяє раціональному використанню ресурсів, підвищенню рівня співпраці між різними секторами та забезпеченню сталого розвитку [5]. Враховуючи потребу в гнучких, адаптивних рішеннях, проєктний підхід стає невід'ємним інструментом для розв'язання актуальних проблем у сфері охорони здоров'я та біології [6].

Останнім часом значно зросла зацікавленість у впровадженні новітніх підходів до управління медичними закладами. Фахівці активно обговорюють, яким має бути ефективне керування медичними установами, причому більша частина наукових праць присвячена саме державним медичним закладам [2].

Проєктні підходи використовуються для розробки програм профілактики епідемій, моніторингу поширення інфекцій та координації дій між медичними установами. Застосування проєктного менеджменту дозволяє ефективно організувати кампанії вакцинації та просвітницькі заходи. У рамках проєктів у громадському здоров'ї часто розробляються програми, спрямовані на поліпшення доступу до медичних послуг у віддалених або вразливих громадах [3]. Такі проєкти можуть включати мобільні клініки, телемедицину та ініціативи з підвищення рівня медичної грамотності населення. Створюються довгострокові проєкти для зменшення поширеності таких хвороб, як діабет,

серцево-судинні захворювання та рак. Проектний підхід дозволяє розробляти багаторівневі стратегії, що включають профілактику, ранню діагностику та лікування [2].

В межах екологічних проектів вивчається вплив забруднення повітря, води та ґрунтів на здоров'я людей. Проектні підходи сприяють розробці програм з екологічної безпеки, зменшення впливу токсичних речовин на організм та підвищення екологічної свідомості населення. У біології проектний підхід часто використовується для реалізації наукових досліджень з вивчення геному людини, тварин та рослин. Це включає проекти з розробки нових медичних технологій, генної терапії та діагностики спадкових захворювань. Проектні програми спрямовані на розвиток інфраструктури психічного здоров'я, включно з гарячими лініями підтримки та групами допомоги. Підхід дозволяє поєднати профілактику, терапію та реабілітаційні заходи в рамках єдиного проекту.

Важливий напрямок у громадському здоров'ї — це підготовка медичних кадрів та підвищення кваліфікації через проекти з навчання. Ці проекти можуть бути як для медичних працівників, так і для громадськості, аби підвищити рівень знань про здоров'я [8]. Проектний підхід дозволяє ефективно розподіляти ресурси, координувати дії різних учасників і швидко адаптуватися до нових викликів у галузі здоров'я та біології.

Важливо усвідомлювати, що інноваційна діяльність у сфері охорони здоров'я сприяє розвитку медичних технологій, наукових досліджень та впровадженню передового досвіду. Це стосується створення нових ідей для оздоровлення, лікування, організації управлінських процесів, а також отримання конкурентоспроможних медичних товарів, технологій і послуг. Інноваційний процес у медицині включає послідовні етапи, які перетворюють ідею на конкретний продукт, технологію або послугу, що знаходить практичне застосування задля досягнення спільних медичних цілей. Інновації охоплюють

не тільки медичні послуги, але й оптимізацію командної роботи, що створює необхідність у реінжинірингу процесів у медичних установах.

Список використаних джерел:

1. Баєва О.В. Менеджмент у галузі охорони здоров'я. Навчальні матеріали онлайн. 2015. URL: pidruchniki.com.
2. Лехан В.М. Проблеми та перспективи перебудови стаціонарної медичної допомоги вторинного рівня. Східноєвропейський журнал громадського здоров'я. 2008. № 2(2). С. 44–52.
3. Мехед О. Б. Використання stem технологій та засобів навчання при підготовці майбутніх фахівців біологічних на медичних спеціальностей. Проблеми та інновації в математичній, цифровій, природничій і професійній освіті. Кропивницький: Інформаційний відділ ЦДУ ім. В. Винниченка, 2024. С. 67-69
4. Носко М. О., Дейкун М. П., Мехед О. Б. Основні аспекти забезпечення експериментальної діяльності в ЗВО. Вісник Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка. Вип. 25 (181). Чернігів : НУЧК, 2024. С. 144-149
5. Носко М. О., Дейкун М. П., Мехед О. Б. Роль сучасних технологій у формуванні професійних компетенцій майбутніх фахівців в галузі охорони здоров'я. Вісник Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка. Вип. 26 (182). Чернігів : НУЧК, 2024. С. 113-117
6. Хабел К., Федорченко А., Мехед О. STEM-освіта як засіб формування лідерських якостей здобувачів освіти. Проблеми та перспективи розвитку природничої освітньої галузі: зб. наук. праць. Частина 1 Переяслав (Київ. обл.): Домбровська Я. М., 2024. С. 128-133
7. Ячна М. Г., Полетай В. М., Мехед О. Б. Особливості навчання безпеки праці під час роботи з інформаційними засобами майбутніх фахівців біологічних та медичних спеціальностей. Актуальні проблеми та перспективи

технологічної і професійної освіти. Тернопіль: ТНПУ ім. В. Гнатюка, 2024. С. 239-241

8. Mekhed O., Mekhed D. The role of modern technologies in forming digital security competences of future healthcare specialists. Дніпро: «Середняк Т.К.», 2024. С. 474-478

*Дятлова В.В.,
доктор економічних наук, професор,
Полигін В.В.,
здобувач вищої освіти,
Державний вищий навчальний заклад «Приазовський державний
технічний університет»*

СУЧАСНІ ПІДХОДИ В УПРАВЛІННІ МАЛИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ: ОРІЄНТАЦІЯ НА ПРОЄКТИ

Малий бізнес у багатьох країнах світу є основою економіки, її рушійною силою завдяки підприємницькій ініціативі як типовій для ринкових умов господарювання. Однак, за досвідом різних країн, малі підприємства часто не витримують конкуренції, а тому мають недовгий життєвий цикл і термін функціонування на ринку.

Управління малими підприємствами має свою специфіку, що обумовлена такими його особливостями, як невеликі масштаби на ринку, мобільність та часті трансформації щодо видів економічної діяльності, слабка стійкість до впливу зовнішнього середовища, відносно високий ступінь ризику. В Україні теж управління розвитком малого підприємства є однією із слабких ланок. Для усунення такого недоліку в управлінні розвитком малих підприємств необхідно використовувати сучасні підходи.

У наукових працях аналізу піддаються різні види управлінських підходів. Зокрема, запропоновані їх 16 видів [1], стисла характеристика яких є наступною. На наш погляд, перелік їх не є вичерпним.

Стратегічний підхід в управлінні застосовується найбільш часто, бо націлений на довгострокову перспективу функціонування бізнесу на засадах